

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ «ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ»

Ο Αναστάσης έφυγε από το γραφείο με πολλούς πόνους. Η διάθεσή του ήταν πολύ κακή, έβλεπε τα πάντα στραβά κι ανάποδα. Κρατούσε το κεφάλι του και την κοιλιά του βογκώντας...

«Τι με βρήκε...»

Πήρε το λεωφορείο για να γυρίσει στο σπίτι του. Κοίταξε νευριασμένος τον εισπράκτορα που του έκοψε εισιτήριο και τον ενημέρωσε ότι δεν υπήρχε κάποια θέση κενή.

Ο Αναστάσης παρατήρησε τον ουρανό που ήταν έτοιμος να βρέξει. Οι νοικοκυρές μάζευαν τα σεντόνια βλέποντας την κακοκαιρία. Στους δρόμους επικρατούσε πανικός. Οι εργάτες γυρνούσαν από τη δουλειά με τα αμάξια που κολλούσαν στην κίνηση. Ένας απρόσεκτος οδηγός πάτησε σε μια λακκούβα κι έβρεξε τον Αναστάση, που τον αγριοκοίταξε.

«Πρόσεχε, πού πας βρε...»

Συνέχισε τον δρόμο του ξεχνώντας αυτό που συνέβη. Διέσχιζε τον δρόμο βλέποντας τα δέντρα που βρισκόντουσαν στο έλεος του αέρα. Τελικά μετά από αρκετές ώρες κόπωσης έφτασε σπίτι του και με ένα επιφώνημα ανακούφισης έπεσε στον καναπέ και κοιμήθηκε μπροστά στην ανοιχτή τηλεόραση...

Βασίλειος Αθανασούλης, Β1